

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST, V., KOHÁRY-UTCA 4., II. EM.
Telefonszám: Lipót 974-24.
Minden pénz a lelkész hivatal címére küldendő.

Felolós szerkesztő:
JÓZAN MIKLÓS
Munkatársak:
Botár Imre
Buzogány Anna
dr. Csiki Gábor

Megjelenik havonként.
Előfizetési ára:
Egy évre 4 pengő

Tordá: 1568. **HATÁRKÖVEK** Pozsony: 1848.
az unitárius egyház történetében. Ezeken a helyeken mondta ki az országgyűlés előbb Erdélyre, azután egész Magyarországra nézve, hogy az unitárius vallás bevett vallás (recepta religio).

„Te Deum laudamus“ . . .

Ima.

(1927. I. 29.)

Téged Isten dicsérünk: Te Deum laudamus. Dicsérünk Tégedet ajkunk rebegésével, mert a Te szent igédet a mi szánkba adtad.

Dicsérünk Tégedet szívünk dobogásával, mert közölted velünk és kebelünkbe irtad örök törvényedet, amelynek engedelmeskednek az egymás után következő nemzedékek.

Dicsérünk Tégedet lelkünk hő fohászával, melyet e nagy napon a közös oltárról szent egeid felé bocsátunk, bizva a Te végtelen atyai kegyelmedben és gyógyító irgalmasságodban; mert az Atya nem felejtkezhetik el az ő gyermekeiről, a királyok királya nem fordulhat el az ő vezeklő népének fiaitól és leányaitól.

Annyi nehéz próba, oly sok és súlyos keresztthordozás után, ime, Kegyelemnek Istene,
»megfogyva bár, de törve nem«

itt állunk a Te szentséges színed előtt, hogy együttesen mondjunk Tenéked forró hálát és köszönetet azért, hogy mind ez ideig megsegítettél. Nem engedted, hogy elfelejtkezzünk Terólad, vagy hogy megtsadjunk Tégedet, amikor álmatlan éjszakákon, magános mécsvilág mellett virrasztva, reménytelenül tűnődünk és majdnem kétségbe esve aggódtunk a haza sorsa felett. Nem engedted, hogy napközben, amikor lehorgasztott fejjel s csüggeteg lélekkel jártunk-keltünk az élet utain, mint valami siri árnyak, szabad prédái legyünk a kísértéseknek, eltaszítva magunktól a Te jóságos kezédet, amely fölemelt, hogyha elestünk; letörülte hulló könnyeinket, amikor nagykeservesen sirtunk; bekötözte vérző sebeinket, amidőn végveszélyben forogtunk.

A sötétségből és a halál árnyékának völgyéből a Te atyai Gondviselésed hozott ki bennünket, magunkat és magyar Nemzetünket, házi tűzhelyeinket és templomi oltárainkat, alkotmányunkat és törvényeinket — ezerév vigasztaló tanusági mellett — az áldott világosságra; amikor ismét magyar lesz a Magyar s hitünk és tudásunk, szívünk szent szerelme s lelkünk lángolása nem idegen istenek bálványozása leszen, hanem diadalmas, élő hitvallás a Te örök istenséged és annak halhatatlan igazságai mellett.

Evégett, jó Atyánk, édes Istenünk, add reánk, imádkozó gyermekeidre, magyar Nemzetünknek minden fiára és leányára a Te szent áldásodat, hogy megfogadjon s gazdag gyümölcsöt hozzon szívünk barádaiban az elhintett mag, az új élet fája, az örök életnek vetése.

Áldd meg, Atyánk-Istentünk, hazánk Kormányzóját a Te jobbkezednek minden áldásával, hogy mint Józsué, bévezeresse népét az ígért földre!

Áldd meg, Atyánk-Istenünk, bölcs vezéreit és tanácsadóit a szolgálat lelkének dicsőséges malasztjával, hogy úgy vegyék a jelenvaló alkalmatosságot, mint a legszebb kegyelmi ajándékot a Te szent kezedből!

Áldd meg, Atyánk-Istenünk, az új magyar Országgyűlés két Házát, hogy annak tagjai — mint egy hatalmas tábor — egyért s együtt munkálkodjanak a közjólét s a Haza diszének előmozdításán!

Áldd meg a föld népét, áldd meg a munkást, aki eszével, vagy kezével keresi meg mindennapi kenyerét, a mennyei kenyér után való szent vágyakozással. S egyesíts mindnyájunkat hitünk ápolásában, hazánk szeretetében, Szent Fiadnak az Ur Jézus Krisztusnak nevében kérünk...
Miatyánk!

Szerkesztő.

Oráció.

Máté ev. XVII. 4.

„Uram, jó minekünk itt lakunk!“ monda Péter az ő Mesterének a szent hegyen, ahol bibliai hiradás szerint már életében megdicsőült, a tanítványok szemeláttára elváltozott. Arca úgy ragyogott, mint a nap, ruhája pedig fehérlett, mint a fényesség. Vagyis hitem szerint, megmutatta magát az ő bizalmasainak a maga igazi természetében, az istenfiuság magaslatán. Mint fájának gyermeke, a nép sebeinek gyógyítója, nem kíván elszakadni a multtól, amely a történelem arany szálaival köti őt is a nemzeti hagyományokhoz. A szent hegyen a mult két nagy alakjával társalog: Mózesrel, a törvényadóval és Illyéssel, a prófétaság eszményi képviselőjével. Mind a kettő az ő utját egyengette. Terveikben és jövődőléseikben kimagasló helyet foglal el a Messiási megváltás gondolata. Hogyne marasztalnák tehát azokat, akik a nemzetépítés nagy munkájából kivették a maguk részét! — Péter apostol naiv közvetlenséggel mondogatja: „Uram, jó minekünk itt lakunk; ha akarod, csináljunk itt három hajlékot, néked egyet, Mózesnek egyet, Illyésnek egyet“. Hadd lakozzék egymás szomszédságában, közvetlen közelben egyik a másikkal, a Próféataság lelke, a törvény ereje és az evangéliumi Békesség. Boldog az a nép, amelynek Tanácsában ez a három elfoglalta és meg is tartja a maga megillető helyét. Ott bizonyára megértik és megbecsülik egymást az emberek. S Isten országának mennyei polgárságában ez nem is lehet másképp.

Kedves Híveim és Honfitársaim! — A szín változik. Ezen az ünnepélyes napon, a magyar Országgyűlés megnyitásának szent napján, a bibliai keretek kitágulnak. Lelki szemünk előtt a megdicsőülés szent hegyén, megjelenik a magyar Génusz, szemünk láttára elváltozik; arca úgy ragyog, mint a nap, ruhája pedig fehérlik, mint a fényesség. Nekem pedig legalább így mutatja meg magát a maga tősgyökeres, igazi természetében, a lelki nemesség magaslatán.

Amíg ide jutott, óh mily sok ádáz küzdelmet kellett megvívni a jóbaráttal — ellenséggel egyaránt. S eközben — ki tudná megmondani, minő vihar dult nem egyszer a saját kebelében is. Tíz nagy század a tanujá ezeknek az emberfeletti küzdelmeknek, amelyeket megénekelt a költő, megörökített a néphagyomány, sziklába vésett a törvény, elzengett a dal, lángbetükbe rajzolt a szónoki készség, s magasztos áriákba szedett a zsoltár és az imádság.

És a küzdelmeknek még ma sincsen vége. A legutóbbi fájdalmas stáció után, mintha mindent újból — elülről kellene kezdenünk!

Várjuk Mózesrel, hogy törvényt adjon s annak tiszteletében és megtartásában nevelje fel az ifju nemzedéket. Várjuk Illyést, hogy tüzzel kereszteljen meg mindnyájunkat s ég felé ragadjon a honfiúi lelkesedés diadalszekerén. Várjuk Jézust, hogy az evangéliumi békesség áldásával gazdagítsa a föld barázdáit s a testvér-szívek csöndes rejtekét.

„Uram, jó minekünk itt lakunk; ha akarod, csináljunk három hajlékot, Mózesnek egyet, Illyésnek egyet, neked egyet.“

Várjuk Deák Ferencet, hogy törvényt adjon s annak tisztelete és megtartása felett őrködjék időtlen időkig... Várjuk Kossuth Lajost, hogy izzó szabadságszeretetével megtanítson minket a hazafiság tündöklő martiriumára... És várjuk Széchenyi Istvánt, hogy újból építse fel a maga „álló-hidját“, amelyen átmentse egyik ezerévről a másik ezerévre.

Nemzetem Génusza! — Nem vagy árván, nem vagy elhagyottan a szent hegyen. Itt vannak a Te bizalmasaid, itt vannak a Te munkatársaid, a Te tanítványaid, akik időről-időre tanúságot tettek Terólad, akiknek Te voltál mindenha álma és reménye, győzedelme s egyetlen jutalma.

Nem vagy árván, nem vagy elhagyottan. Körös-körül a szent hegy oldalán s közel-távolban a völgy ölén, a kunyhók menedékén, paloták küszöbén, hatalmas nagy tábor várja intésedet, várja a szózatot, Élet—Halálnak szent határozatát.

Mi élni akarunk! Élni szabadon. Élni becsülettel. Egybeforrva e honnak minden lakójával, hiv munkában, hitünk ápolásában, hazánk szeretetében.

„Jó minekünk itt lakunk!“

Hiszek egy Istenben...

Amen.

Lelki öröm.

(Thomas Traherne, 1636–1674.)

Tárva-nyitva áll a nagyvilág előtted ezer örömevel. De csak akkor boldogít, ha teljesen magadévá teszed, igaz értéke szerint megbecsülöd. Máskülönb a Dárius kincse is csak por és hamu, mihelyt istenes célokra nem fordítod. Mert csak így vehetsz részt szived szerint a menyei Atya dolgaiban. Ő ott van mindenütt. És mindenben. Külsőleg nem egy dolog jelentéktelen, durva és közönséges; de én még élénken emlékszem, hogy gyermek koromban az utca pora is éppoly becses volt előttem, akár az arany; most pedig érett ésszel még többre becsülöm azt.

Tárva-nyitva áll a nagyvilág előtted. De csak akkor boldogít, hogyha parányi homokszemben is ott ragyog számodra Isten hatalma és bölcsessége: s többre becsülöd azt, amit mindezek beszélnek a te lelkednek az Ő jóságáról és dicsőségéről, mint a szépséget, amely rajtok csillog, vagy az anyagi hasznot, amely belőlük származik.

Tárva-nyitva áll a nagyvilág előtted. De csak akkor boldogít, hogyha minden reggel megmutatja neked a fényes menyországot; a menyét Atya hajlékában otthonosan érzed magad; s az ég és a föld, s levegő és a napsugár igaz lelki örömnék forrása a te számodra, mintha máris, te is, az angyalok karában zengedeznél az élő Isten dicsőségére.

Tárva-nyitva áll a nagyvilág előtted. De csak akkor boldogít, hogyha a tenger árja ott kereng a te ereidben és az eget minden szépsége a te köntösöd, s fejedet csillagokból font koszoru ékesíti: amikor úgy érzed, hogy te vagy a végtelen világmindenség egyedüli örököse, me'nyek birtokát veled igaz boldogságban, lelki örömben egybeforrt testvéreidtől nem irigyeled. Ez az Urbanus'ó lelki öröm. Örvendező hálával ragaszkodj hát a te Istenedhez, mint a zsugori az ő kincseihez, mint a király a jogarához.

Tárva-nyitva áll a nagyvilág előtted ezer örömevel. De mindez, csak akkor boldogít, hogyha a te szellemed betölti és átfogja az egész világot, s az égnek csillagai a te családi ékszereld. Ismerd meg hát az isteni Gondviselés utait, mint a saját ösvényedet mint az asztalt, amely mindennap megterítettik a te számodra. Kézelfoghatóan magyarázd meg magadnak azt a tovatűnő árnyat, amiből a világ előállott. Egyformán szeress mindenkit, önzetlenül óhajtván és munkálva a közboldogságot. És szeresd a Istent az ő nagyvoltageért mindenekhez. . .

Ez az igazi lelki öröm.

P. b.

Az Unitárius Értesítő minden unitárius ember asztalán ott legyen.

Farsang kezdete.

All a bál a mulató háznál. A tegnap még szomorú portán a vigasság lármája csap fel magasra. A komor hangulat fénytelen boruját derüs reggel váltja fel. Vigassághoz készültek egész nap, hogy estére csengjen a borral telt pohár, örömeinkben örüljön minden lélek a háznál. Mert megjött a fiu. A kisebbik fia az apának. Rongyosan megtépve még a teste is. Nem baj. Csakhogy itthon van. Eltékozolta minden vagyonát. Nem baj, csakhogy hazavért. Éhszen, fáradtan érkezett. A legkövérebb tulkot vágjátok le neki, így kívánja apja. A legszebb ruhát a szakadt rongyok helyébe adjátok reá. És ti mind egész házam népe, a legkissebb szolgálom is vigadjatok. Töltse be szomorú házamat a nevetés lélek nyugtató csengése. Félre a gonddal buval nincs miért busulni, hordani a fekete bánat ruhát — nincs kiért aggódni, nem kell már fájbalommal gondolni többé a fiura, hol jár mit csinál fázik-e, eszik-e, sir-e vagy nevet? Itthon van, hazajött a fiam. Hát nem értitek mekkora boldogság nekem a szemnek?! Vigadjatok!

És áll a bál a mulató háznál. Kicserélték az arcát mindenkinek. Mintha nehéz álarcot viseltek volna eddig a szomorúság arcát — most egyszerre mindenki eldobja, hogy lelke vig arcát mutassa. A lelke örömet.

A tékozó fiu apjának háza ez. Mindenki gondtalan örömben ragyog. Az apa legjobban. Szégyenli magát, resteli tettét a kisebbik fiu. Inkább sirni volna kedve ennyi szeretet láttára. A korholás helyett, amit várt, örömujjongás. A pirongatás leckéztető kemény szavai helyett üdvözlés. Ahelyett, hogy az uccára kergetné atyja, amiut megérdemelné, lakomát rendez tiszteletére. Ki érti ezt meg? Ő, a rossz fiu nem. Nem tudja megtalálni apjának örömeiben azt aminek úgy örül. Csak az apa tudja. De ki érti azt meg ami az apa lelkében történik? Hogy miért olyan boldog. Hogy nem bánkodik s nem kéri számon az elpazarolt sárba dobott aranyat. Földjének, buzájának, nehéz munkával szerzett árát. Nem tudja ezt senki csak az atya. A fiu sem tudja — a rossz fiu. Még kevésbé érti a mulatás okát a jó fiu, a dolgozó nagy fiu, a bátya. [Benyit az ajtón haragos szóval, mint a Számonkérés. Mi dolog ez apám?! Ennek a haszontalannak ilyen lakomát rendelsz? Mert elverte vagyonodat? s nekem és barátainak egy bárányt sem adsz, ha mulatni akarsz? Miféle joga van ennek a csavargó munkátlan fiunak a mulatozásra? aki eddig csak vigadott. Százszor inkább nekem, én aki dolgozom inkább mulathatok. — Elsötétült arccal számonkérő haraggal veti rá a szemé lelke gyűlöletét apjára, öccsére. Három arc néz szembe. Három s empár összerebben. Három kérdés vár feleletre. Három lélek keresi egymást. Egy rémült gyermeké, hogy ne kelljen felelni a feltett kérdésre. Indulattal tele követel a fiu, s mosolyog a harmadik lélek arca. Bátoritva sugárzik a szemé az ijedt gyermekre: Ne félj, én vagyok apád aki számadásra vonhat. Csititva mosolyog nagyobbik fiúra: Inkább örülj fiam. Ne a tulkot sajnáld s az elveszett jussot, hanem örülj velem, megkerült a lelke ennek a fiunak.

Ugyan ki érti meg mi történt ott, abban a háznál az apa szívében? Ugyan testvéreim ki érti meg az

apa örömét s a nagy mulatságot s a mulatság okát? Pedig mulatni még tudunk. Most is csak vigadunk. Ha szomorú arccal is, de megjött a farsang. Kinek nincs jókedve? Ki nem táncolt soha? Ki nem vigadott még barátok között terített asztalnál? Mindenki is ne-ri azt a fényugarat, amely az örömről ilyenkor ráncszakad! Miért melattatok? És miért mulattok ma és a farsang idén?

Miért vigad az ember? Hogy ne szomorkodjék? Vagy mert sok a pénze és jobb vigan lenni, mint bubamerülni? Vagy ha szegény ember, akkor azért vigad, mert éppen farsang van?

Szeretném Testvérek, ha most a téli vigasságnak társadalmi szokásunk szerint is törvényes idején amig megkezdénétek, felelnétek önmagatoknak is. Hátha a legmelegebb órán a jókedv mámoros percében hozzátok is belép valaki s megkérdezi tőled, mint a számonkérés és súlyos haraggal számadásra vonna: Ember mi dolgoz ez? Mond meg miért mulatsz? Mi okod van erre? Ilyen kérdést könnyen eléd adhat ha más nem az: Élet.

All a bál a földön, ebben a nagy házban, hol a gazda Isten. Vigan vannak nálunk. Vigan minden házban. Kezdődik a farsang. Mintha minden bánat hűtlenül elhagyott volna már bennünket. Olyan vigan vagyunk mintha nem volna már senkinél semmi baj. Nem gondolunk arra, amit ma elköltünk azt holnap koplaljuk. Nem gondolunk arra, hogy ma is temetnek és sok háznál sirnak. Mi csak vigan vagyunk. Hát vajjon ide is megjött a rossz fiu? Hazatért a gyermek, megbánta bűneit, siratta vétkeit s megjavult az ember? Megbánta az ember, hogy apai jussát, mit lelkében kapott eddig tékozolta. Megbánta az ember, hogy szive aranyát, lelke szeretetét ablakán kiszórta? Alomból ébrednek még csodálatosab álomba, ha ez igaz volna? Megbánta az ember, hogy drága idejét haraggal töltötte? Megbánta az ember, hogy elhagyta Istent, a szerető atyát és most szégyenkezve hazafordult újra s imádkozó ajka bocsánatát kéri irgalmas szíven k? Azért e nagy öröm? Azért e nagy mulatság? Ha így van testvéreim, akkor tegyétek le a szomorúság arcát s vigadjunk. Vessétek le a szenvedésben a kemény munkában elszakadt ruhát, és öltözzetek diszbe. Arany és selyem ruha való a bűnbánó ember testére, hogy méltó legyen megtisztult lelkéhez. Jogos a fény a pompa a zene, ilyenkor, mikor elvesztett lelkét találja meg az ember.

De testvéreim vigadni készülő testvérek. Hol van Atyánk az Isten? A földön mulató ember a hazatért tékozló fiu egyedül mulat? Hol van a gazda? Ez a fájdalmas a mi farsangunkban, hogy Isten-nélkül vigadunk. Ki lenne más a tékozló fiu, mint a mindig öröme vágyó, lelke szép kincseit pazarló ember, aki mulat a lelke nélkül. És pazarolja a szívet. Könnyelmű királyként koronájának kincseit a sárba dobálja, hervadó virágért, elszálló mámorért. A tékozló ember haza jött, itthon van, de nem a könnyeit hozta, hanem csak éhes száját, eszébe sem jut bocsánatot kérni, csak pénzért jött haza. Atyja házat fosztja; a tékozló ember arca nem pirul szégyenkezve, ő vigad a legvigabban. Selyemruhája, aranykösöntyüje nem bűnbánó lelkét díszíti, de vétkes testét rutítja. S sötét haraggal néz be a vigasság házába ablakán a bátyja:

a Szenvető ember.

Jézus gyönyörű hasonlatában 3 arc egymáshoz hajolva, könnyhullató szemmel keresi egymást. Hogy a békeességben megcsókolja egymást. 3 könnyező szem beszélget egymással. Bűnbánattal borul apja karjaiba egy megtévedt gyermek. Keserűn hullatja fájdalmas könnyeit a szomorú bátya. Örömkönny csordul ki az irgalmas apa szeméből. Megbocsát az apa, mert jó lett a rossz; öröm a bánatból, élet a halálból. S bocsánatát kéri haragos fiának a tévedt gyermekre. Tied lesz mindenem. Csak jöjj, örülj velünk. És vigadtak tovább, együtt mind a hárman.

Képekben beszéltem, mert festeni szerettem volna. A tékozló ember szomorú mulatságát. A bibliai jelenet sok művész ecsetjén meg van örökítve. De magunkról, a halálba hult, szomorúságban, bűnben és szenvedésben vergődő emberről még nem láttam képet. És ha akadna festő, aki merné megfesteni, a legsötétebb színekkel sem tudná annak a képnek valóságát vásznára tenni. Ott a boldog fiu földig hajol alázatos fejjel Atyja előtt. Ezen a képen nem festhetné oda az Atyát, csak két ember arcát. Egyet pohárral, kacagó ajakkal, bortól mámorosan, gyűrött diszruhában, másikat haraggal, dühös indulattal. Megbánás, bocsánat és boldog szeretet, hol vagyunk mi ettől? Milyen megnyugtató, milyen boldogító, hogy van Isten velünk. És hogy irgalommal van teli a szíve és a legbűnösebb embernek is megbocsájt, ha az ember kéri.

De ki kéri köztünk? Ki érzi a bűnét? Nálunk ma farsang van, majd a böjtben gyónunk. Ma szabad mulatni. Ráérünk még sirni. — Kedves testvéreim Jézus is vigadott. A mennyegzőn ott volt. De lelke tiszta volt. Rá nem hivatkozhat senki e kérdésben. Hogy gond nélkül mulass, nézd meg előbb magad. És ha ma kérné fel Isten a lelkedet, ha most hazahívna, készen vagy-e arra, hogy bűn nélkül állj elé? És ha megkérdezné, hogy miért mulattál, felelj, mit mondanál? Lám, ilyen az ember. Eltáncolja a földön a mennyei jussát. Elpazarolja itt minden vagyonát. Hogy amikor fáradtan egy földi élettől, tépett, vérző szível, a sok mulatozástól szomjazó lelkével haza felé ballag, ne legyen semmije. Kedves Testvéreim, félre ne értsetek. Nem az a baj nálunk, hogy most farsangolunk és vigabban vagyunk. Kell az a kis mulatság, egy pár óra fénye. Mint a tél hidegére ahogy kell a tavasz. Ha csak annyi lenne minden földi vétünk, hogy egy esztendőben egy-két rövid éjjelt vigasságban eltöltünk. Ha csak annyi lenne minden földi vétünk, nem volna veszélyben földi boldogságunk, sem mennyei üdvünk! Én sem prédikálnék bűnbánatot soha, mert nem volna vétünk. De egész életünk, évek hosszú sora, mi más, mint vigasság és örömkeresés. Fáradsunk, dolgozunk. De csak a kenyérért. Munkába állítjuk minden képességünket, de csak az italért. Kora ifjúságtól késő vénységünkig harc ruhánkért. Karunk ereje, lelkünk értelme csak a földre feszül s nem gondol az égre. Mint a tánc hevében senki sem gondol a holnapi napra. Hosszu tánc a földi élet, amellyel ugy elfoglaljuk magunkat, hogy az Élet Holnapjára senki nem gondol. Pedig van Holnap is, amikor vége szakad a földi mulatságnak s munkába kell állni. Mit fogunk ott tenni? Isten Atyánk szíve is irgalommal vár ránk, igen, de csak annak felelji el bűnét, aki

Pro Juventute!

A letűnt boldog diákévek szivárványos emlékei között kutatva, kinek ajkáról ne röppenne fel a mulattat hivatató önfelédtt sóhajtás: óh! boldog, gondtalan ifjukur, csak egy röpke pillanatra emeljen ki a reád való édes emlékezés csapongó szárnyaival a sötét jelen háborgó gondtengeréből! — A diákélet romantikus emlékei közé merülő lélek előtt a tanulói évek ragyogó színben pompázó képei a gondtalanság, a derű szimbolumát jelentik, jóllehet az emberi pályafutás minden stációja a roppant küzdelmek, az izmot feszítő próbatevések fekete örvényei fölé boltozódik, de a fiatal lélek nyugalmas, életszemlélete egy siku, nagy problémákat könnyű mérlegre vető, ezért mondják: könnyelmű, én azt mondom: bölcs.

A boldog diákévek letűnt emlékei fölött seregszemlét tartva, a magunkbamélyedés lelkiismeretet riasztó perceiben, önkéntelenül is ajkunkra tolul a nagy kérdés: vajjon a kálváriát járt magyar nemzet mai diákgenerációja, ha elszállanak és majdnem már kora fiatalágában megroppanásra kárhozott vállalai fölül a gond testet-lelket tépdeseő keselyűsapatai, ugyanazzal a szivetmelegítő érzéssel fog-e a sólyomszárnyakon tovatűnő ifjuság emlékeire visszagondolni, mint amilyen boldog multbameredéssel riasztjuk, idézzük mi öreg diákok a lepergett évtizedek vissza-vissza járó szellemét, amelynek titokzatos hamvedre fölé az enyészet odaillesztette immár soha el nem mosódó kézjegyét: »fuit.«

Erre a kétségek sötét árnyékában hajló kérdésre — úgy gondolom — könnyű feleletet adni. Tőlünk, kizárólag tőlünk függ, akik a magyar nemzeti élet különböző posztjain állva, egy boldog, viszonylagosan zordtalanabb diákélet emlékeitől lekötelezetten kell, hogy rójjuk a »mult« iránt érzett hálánk adóját a jelen szenvedéseinek enyhítésére, hogy ezzel zálogot nyujtsunk egy szebb és jobb jövőre, egy erőteljes, a nemzeti öncélúság munkálására, közelebről pedig a vallás és társadalmi kötelezettségek önzetlen szolgálatára kész hivatott ifju generáció csatasorba állításának lehetőségére. Aki látta a világháboru ifjuságát egy hero-szi világháboru roppant hullámverésében a rendíthetetlen köteleességérzet, rettenhetetlen bátorság aóelos vértzetével fiatal keble fölött, akinek keresztül szenvedni adatott a kettős forradalom s a különböző megszállások s átani hisztér.át, azelőtt nem lehet közömbös, hogy vajjon ennek az ifjuságnak ki áll majdan a helyére.

Ennek a kérdésnek renkivüli horderejét felismerve alakították meg a különböző középiskolák kebelén belül végzett hajdani diákok az egyes vëndiák szövetségeket, amelyek az anyagi támogatás eszközeinek biztosításán kívül még egy igen jelentős célt tűztek maguk elé: egyrészt a különböző évfolyamokban vég-

zett öreg diákok, másrészt az öreg és az ifju diákok között állandó szellemi kapcsolat megteremtését és ezzel, az eleven erővel ható a.közös iskola tiszteletre méltó hagyományaiból táplálkozó kapocsnak a társadalmi összeműködés minden megnyilvánulásában való érvényesítését.

Ezen az elgondoláson épült fel a budapesti Dávid Ferencz egylet közművelődési szakosztályának keretén belül megszervezett diákpátronage akció is, amelynek kivételes jelentőségét kiváltképpen fokozza az a körülmény, hogy egy idegen állam fenhatósága alá jutott s annak mostoha, söt ellenséges magatartása folytán válságos helyzetbe jutott ősi magyar intézménynek a kolozsvári unitárius kollégiumnak a megsemmisülése veszélyétől való megóvását van hivatva szolgálni.

A szakosztály az elmúlt év tavaszán gyűjtőívet bocsájtott ki, azzal a céllal, hogy a kollégium fenntartásához szükséges anyagi segítséget tagjaitól évenként esedékes s így a kollégium részéről mintegy költségvetésileg biztosított tételként számontartott tagdíj formájában fogja igénybe venni.

A, gyűjtés, bár folyamatbátétele óta több mint egy felév telt el, sajnos mindezideig még nem hozta meg a kellő eredményt. Az akció vezetősége szintén a legszerteágazóbb társadalmi kötelezettséggel megrótt közepozitály tisztos rétegéhez tartozván, teljes mértékben honorálja azokat a sajnos mindinkább szaporodó sajnálatos körülményeket, amelyeket az ilyen nemes akció kellő lendülethez jutását időlegesen netalán akadályozzák, mégis a történelmi felelősség teljes tudatában, az elfojtásra ítélt magyar szó lélekharangkon-gatásként ható erejével kiáltja: segítsetek!

Az árván maradt székely falvak dacos dereku népe izen nektek városok kötengerébe szakadt hü fiak! Idegennek kalászt ontó barázdáin, hódítóok jószága ballag, galamducos kapuink fölül régen elriadtmár a béke madara! Minden reményünk, bizakodásunk a székely gyermek, az erős, tanult, gerinces, harcot harcoló s harcot megnyerő drága sarj. Segítsetek, áldozatok! Mert mi már csak könnyeinkkel áztatott korpás kenyeret tehetünk sovány iszákjába, s ha két kopogó kis csizmácskájáról lefoszladozik majd a talp, vajjon ki vesz helyette másikat? Ha a Ti várva-várt segítségetek elmarad, idők őszbefordulásán nem csilingel többé a kanyargós székely országuton a kocogó ekhósszekerek hazakigyózó tábora s Keresztur Kolozsvár ősi kollégiumainak nemes vonalaimár csak mint rég letűnt, soha meg nem valósuló drága álm fog fölragyogni pelyhes székely fiókák megérző szemének értelemről sugárzó tükörében!!!

Igy jajgat a székely panasz, s mi azt kérjük mindenkitől, akinek szívében él még a drága szülőföld soha el nem szakadó képe, jöjjön, segítsen, hogy

majdan az ítélőszék előtt magasra szegett fővel vall-
hassa: »Mindent megtettem: Pro Juventute!«

Dr. Nyiredy Géza

A diáksegélyző akció eddig befolyt adományai
közül különösen ki kell emelnünk dr. Keleti Géza
főkapitányhelyettes részben saját, részben gyűjtőíven
befolyt 1.025.000 k. Faluvégi Áron nyug. pénzügyi
főtanácsos 1 millió saját és Raffay Károly részben sa-
ját, részben gyűjtőíven befolyt 500.000 k. adományait.

Ehelyütt külön kell még megemlékeznünk Imreh
József főszolgabíró urnak arról a fáradságot nem is-
merő, valóban követésre méltó példás buzgóságáról,
amelyet a gyűjtőív akció körül kifejtett, amelynek
eredményeképpen 3.010.000 k.-t juttatott a nemes
mozgalom céljaira.

A fentnevezett nemesszivű adományozóknak, va-
lamint mindazoknak, akik anyagi segítséggel járultak
a patronage terveinek megvalósításához, ehelyütt is

őszinte szívből fakadó meleg köszönetet mond:
a Dávid Ferencz Egylet Közművelődési Szakosztálya

Az Imreh József gyűjtőíven befolyt adományok
részletes elszámolását az alábbiakban adjuk:

Farkas László 500.000, Szánthó Pál 300.000, Rá-
kóczy Ferenc 200.000, Imreh József, Fajth János, Gar-
zó Sándor, Gaál Mihály, Szepey Boldizsár, vitéz
Csontos József, Garay Miklós, Végh Antal, Szécsi
Samu, Szécsi László, dr. Szücs Ferenc, egyenként Kor.
100.000. Bogdánffy Kálmán, Salacz Dénes, Vancsó
Oszkár, Erdélyi József, Kilin Mihály, Scultéty Gyula,
Braunnitzer Gyula, dr. Apáthy Károly, Buzsa György,
Liebhardt Ernő, Sügner Oszkár, Bergmann József és
Lajos, Molnár Pál, Pásztor Dániel, Rötzer István Ko-
vács Kálmán egyenként 50.000. kor. Czanik Pál 30. ezer
Kocsis István és Bádi Emánuel 15-15.000 korna.

Összesen 3.010.000

haza vágyik, aki hozzá indul Akármily szegényen. Ha soha semmi jót nem tettél, ha mindig rossz voltál, ha mindig bántottál és senkit nem szerettél — akkor is megbocsájt, de csak úgy, ha te is megbánod életed, de még itt a földön. Amikor meghaltál, akkor már késő lesz. Zárt ajtókra találsz. A föld a tékozló ember hazavivő útja. Siess haza rajta. És térj Istenhez. Hogy otthon találjon a szerető Atya. Aki nem tér hozzá, azt ő is siratja és a szenvedéssel, fájdalomostorral térítgeti haza. Így indulj vigadni, bűnbánó lélekkel, hogy már e földön is Istenhez érkezzél. — Nehogy azt a dalt, amit az Öröm énekel ajkadon, Bánatodnak kelljen megsíratni egyszer... Amen.

Biró Lajos

Néma sirbak*.

(Áprily Lajosnak.)

Ködbevesző tájon,
Idegen határon,
Áll a néma sirbak
Mozdulatlan, árván.
Föltekint az égre,
Mintha könyörögne;
Mintha minden csillag
Csak őreá nézne,
Érte tündökölné.
— Fény beszél a fényvel —
S ime! ... szerteszéjjel ...
Ködbevesző tájon,
Idegen határon,
Pásztortüzek gyulnak ...
Fent is, lent is csillag:
Egy-egy néma sirbak.

* * *

Mozdulatlan, árván
Nem borong már többé:
Hervadó határon,
Őszi pusztaságon,
Zörgő levelek közt
Ott ragyog örökké.

J. M.

* A „sirbak“-ot (ör) Torda környékén „sirbak“-nak mondják.

A világ legnagyobb orgonája.

Az orgona a legtökéletesebb hangszer az össze-
sek között. Nincs az a zenei hang, amelyet kifejezni
ne tudna és nincs egyetlen olyan hangszer sem, ame-
lyen annyi erő és zordonság, de egyuttal annyi lágyság
és báj volna kifejezhető, mint az orgonán. A háborgó
tenger zugása, a menny dörgése, a fülemüle csattogása
és bus éneke, a trombita harsogása s a hárfa fuvallom-
szerű lágy zenéje és minden más hang, amely e végle-
tek között elképzelhető, egytől-egyig megszólaltat-
ható az orgona billentyűin.

Epen ezen végtelen tökéletességeért bámulatos az
a hatás, amelyet, ha hozzáértő kezek játszanak rajta,
az emberi lélekre gyakorolhat. Viharzó mennydörgésé-
vel feltöri felszántja, a legfásultabb, a leghitlenebb
ember lelkét is; enyhe, szelíd, lágy zenéje, mint ter-

mékenyítő langyos eső, szétporlasztja, megpuhítja
a lélek felhasogatott barázdáinak durva göröngyeit
s azután már hullhatnak rá a töredelemre, megjavulás-
ra és istenes életre hívó igék magvai az Ur szolgáljá-
nak ajkairól, mert a talaj elő van készítve az elhin-
tehető magvak befogadására s van rá remény, hogy
azok meg is fogamzanak. Mikor azután vége van az
Istentiszteletnek, a gyarlóságaival szemben új erőt
nyert megkönnyebült ésfelírissült, az Isten közelébe
emelkedett lélek önbizalma, örvendezése és örömj-
jongása nyilvánul meg abban a vidám és erőteljes
orgonajátékban, amelynek hangjai mellet az önmaguk-
kal és Istennel megbékült hitek sokasága kivonul a
templomból.

Vegyétek el az orgonát a templomból s kivettétek
az ércet a zengő erőt az Ur szolgáljának a szájából! Ha
egyszer elnémul az orgona, nem fogjátok többé hallani
az Ég haragjának dörgő szózatát, az Ur haragjának
lesújtó hangját. Orgona nélkül néma a templom, mi-
ként a torony harang nélkül, az ember nyelv nélkül.

Ezért igyekszik minden kezdő gyülekezet teljes
erejét megfeszítve arra, hogy minél előbb orgonát sze-
rezzen templomába, amely hangjával szárnyat ad az
áhitatnak s összekapcsolja a mennyet és földet. Ezért
egyházi örömnep minden olyan alkalom, amikor
új orgonát adnak át a nyilvánosság előtt a használatnak.

Az ilyen alkalmak olykor elsőrangú művészi él-
vezetet is nyújtanak, amikor a legkiválóbb zenei al-
kotások szépségeiben gyönyörködhetik az összegyűlt
közönség. Ez már nemcsak az illető gyülekezet és fele-
kezet örömnepé, hanem művészi esemény is. Termé-
szetes, hogy minél nagyobb és tökéletesebb az orgo-
na, annál tökéletesebb a művészi játék és élvezet is.

Érthető tehát az az óriási érdeklődés, amellyel
a világ legnagyobb orgonájának felszentelése ünne-
pességét várták s amely Liverpool székesegyházában ok-
tóber 18-án volt. Anglia és Amerika s más közeli or-
szágok kiváló orgonistái és zeneértői nagy számban
gyültek össze erre a nagyszerű ünnepségre, azoknak
pedig, akik nem tudtak elmenni, a rádió továbbította
a művészi élvezetet.

Nekünk, akik nem vehettünk részt s nem halhat-
tuk annak az orgonának hatalmas hangját és felséges
zenéjét csak halvány sejtelmünk lehet képzeletünk
segítségével arról, ha elolvassuk az orgona nagyságá-
gára jellemző adatokat, amelyeket a londoni ujságok
jólőre közöltek a közönséggel az érdeklődés felkel-
tése végett. Sipjainak száma 10,934, a legmélyebb-
hangu közöttük 1 m. széles és több mint 1 tonna ne-
hézségű, 5 sor billentyűje van, 222 kihúzható gombja,
168 regisztere, a villamos fújtatót egy 35 lóerős motor
hajtja, terjedelme pedig akkora, hogy 17 telefon van
különböző helyen rajta elhelyezve, amelyeken át a
hangzó hangoláskor a munkásoknak utasításokat ad.

Az egész 35, 000 font sterlingbe, vagyis öt mil-
liárdhetvenöt millió magyar koronába került.

Küldje be minél előbb előfizetését és elmúlt
évi hátralékát.

Kétszerannyit ad, aki rögtön ad.

Országos gyűjtés.

(VIII. közlemény.)

A nyugtázást a beérkezés sorrendjében, hálás köszönetünk mellett, folytatjuk. Törzsükre miatt csak a gyűjtőív végösszegét közöljük, amint következik.

257., Csucsy János Budapest, —	250,000
258., Imreh József Alsódabas —	525,000
259., Sigmond Károly Bpest, —	20,000
260., dr. Tóth György Bpest, —	840,000
261., dr. Sándor Ákos Szolnok, —	650,000
262., Kis Mózes Pesterzsébet, —	70,000
263., Farkas Károly Veresegyháza, —	5,000
264., Somlyai Kálmán Nádudvar, —	100,000
265., Vidor Miklós Siklós, — —	500,000
266., Joó Elek Budapest, — —	25,000
267., Huzrik Pálné Budapest, —	66,000
268., Kiss János Szatymaz, —	45,000
269., Bartók Géza Polgárdi, —	272,000
270., Pál Ferenc Budapest, —	200,000
271., dr. Jakab Zoltán Szigetvár, —	1.000,000
272., dr. Glass Mór Budapest, —	100,000
273., dr. Leidenfrost Aurél Bpest, —	10,000
274., Csipkés Ödön Nyiregyháza, —	230,000
275., dr. Ujlaki Géza Budapest, —	200,000
276., Barabás Dániel Orgovány, —	100,000
277., Csegezy Árpád Budapest, —	50,000
278., Mihalovits Lászlóné „ —	225,000
279., dr. Nagy Lajos Cegléd, —	100,000
280., Mátyás Sámuel Pestsztlőrinc, —	112,000
281., Blaschnek Béla Budapest, —	250,000
282., dr. Lázár János „ —	100,000
283., Balogh Márton Pestsztlőrinc, —	20,000
284., özv. Fábry Edéné Budapest, —	2.050,000
285., Balázs Dénes Szeged, — —	100,000
286., Szász Ferenc Kispeszt, —	122,000
287., Pongrácz Béla Budapest, —	100,000
288., Barabás Endre „ —	50,000

I—VIII. közlemény együtt: 76.083,716

Ez az összeg egyezik a Postatakarékpénztár 1925. évi 5. számú számlakivonatával.

Teljes tisztelettel

az EGYHÁZKÖZSÉG GONDONKSÁGA.

HIREK

Telefonszámunk: Lipót 974—24

Istentiszteletek a fővárosban és a környéken Minden vasárnap d. e. 11 órakor az V. **Koháry-utcai** templomban. Minden hó **második** vasárnapján d. u. 4 órakor a VIII. **Csobánc-utcai** elemi iskolában. Minden hó **utolsó vasárnapján** d. e. 11 órakor **Pestszentlőrincen** az állami telepen a polgári iskolában.

Esketést, keresztelést, temetést egy nappal előbb kell bejelenteni. Ezt saját érdekében mindenki tartsa szem előtt. Hivatalos órák: délelőtt 9—12-ig, délután 3—5-ig.

Nőszövetségünk minden hó **második** csütörtökén délután 5 órakor tartja ülését a lelkészi hivatalban, ugyanakkor bibliamagyarázat.

Rendőreink részére külön Istentiszteletet tartunk minden hó **harmadik** csütörtökén este 6 órakor.

Lakásváltoztatás esetén egy levelezőlapon kérünk értesítést az új címről, hogy lapunkat pontosan kézbesíthessük.

Mindenkit kérünk, aki póstautalványon, vagy csekk lapon pénzt küld a budapesti lelkészi hivatal címére, hogy az utalványnak vagy csekknak magán közleményekre szolgáló helyén **írja meg világosan azt, hogy adóra, ujságra, a Dávid Ferencz Egylet Közművelődési Szakosztályának (Patronagé), Az Ifjusági Dávid Ferencz Egyletnek céljára, vagy valami egyéb célra kívánja elkönyveltetni.**

A **budapesti lelkészi hivatalban** a pénz tár kezelését 1927. január hó 1-től Gál Miklós nyugalmazott lelkész vette át és hivatalos órákat tart mindennap d. e. 9—12-ig és d. u. 2—4-ig.

Ha egy családban betegség, vagy egyéb baj támad, ha valamely család tagja kórházi ápolás alá kerül, hozzátartozói levélben, vagy telefonon értesítsék a lelkészi hivatalt erről, hogy amennyire erőnktől telik, enyhítsük testi-lelki fájdalmát, szenvedő testvérünknek.

Angol társalgás február 25-én, pénteken este 6—7-ig a lelkészi hivatalban.

Konfirmáció Március első vasárnapján (6.-án) d. u. 4 órakor kezdődik a konfirmációi oktatás. Jelentkezni már most lehet. Minden 14. életévét betöltő fiú és lány jelentkezzék idejében, hogy ki ne maradjon a sorból a késői jelentkezés miatt. Az ünnepélyes konfirmálás, megáldás és az első urvacsora kiosztása május 26.-án áldozócsütörtökön lesz a Koháry-utcai templomban. (de. 11 órakor.) Erre a Budapesthez tartozó szorványok konfirmálóinak is el kell jönniük.

A **január 12.-ére** hirdetett külföldi tanár előadása a vendég sajnálatos megbetegedése miatt elmaradt. De az estélyt megtartotta a Dávid Ferencz egylet, dr. Csiki Gábor missziós lelkész tartott felolvasást, melyben az imádságról, az imádkozás szükségességéről adott népszerű ismertetést. dr. Pándy Kálmánné urasszonygyönyörű finn egyházi dalokat énekelt, dr. Barzu Liviusz órnagy-hadbíró művészi orgona kísérete mellett. Sonkoly István hegedűművész, dr. Molnár Jenő Antal orgonaművész hegedű és orgonaszámait tették teljessé az estély műsorát s emelték művészi magaslataira.

Az **Ifjusági Teadélután** jan. 16-án a régi meleg családi hangulatban folyt le a Vízesepp Társaság megszaporodott termeiben. Az Unitárius Nőszövetség Elnöke öge, özv. Tábori Edéné főtitkárjal az élén, nagy áldozattal ugyan, de teljes sikerre vitték a teadélután ismerkedő mulatságát. Kis, de jó műsor, meleg, jó szívet adott tea és vidám hangulatban telt el az a néhány óra, amit a bál előhírnökének tekinthetünk és amelyből jövőre is kérünk.

Máthé Zsigmondot, külföldi tanulmányjáról hazatért lelkész-jelöltünket, a püspök ur kinevezte nyáradszentmártoni és osikfalvi lelkésznek. Isten áldása kísérje munkáját.

Meghívó. A Budapesti Dávid Ferenc Egylet 1927 február hó 11.-én (pénteken) d. u. 6 órakor egy szerezés nélkül járt gyermek javára templomi hangversenyzet az unitárius templomban, melyre mindenkit szeretettel meghív. A hangversenyen közreműködnek: Solyossyné, Wolff Jucy hangversenyénekesnő, Lénárt Klára hegedűművésznő, Sz. Tómpa Márta szavalóművésznő és dr. Barzu Liviusz, valamint vonósnégyes keretében még: Vargha Magda hegedűművésznő, Lehner Jenő hegedűművész és Scholz János gordonkaművész. Belépődíj nincs. Műsormegváltás kötelező (1 P.) Tekintettel az igazán nemes célra, amelyért »jó lelkek« fáradoznak, mi is felhívjuk olvasóinkat a művészi hangversenyen való megjelenésre, amellyel nemcsak maguknak szereznek lelki gyönyörűséget, hanem egy szorgalmas, jeles unitárius tanuló szomorú sorsán enyhítenek.

Az **Unitárius Ifjúság Bálja** a most postára került meghívók hiradása szerint február 19.-én (szombaton) este fél 10 órakor kezdődik a Lloyd palota nagytermében. (Mária Valéria-u. 12.) Az 5 pengős családjegy (3 személy) és a 2 pengős személyjegy lehetővé teszi mindenki számára a részvételt. A jövedelem a Dávid Ferenc Ifjúsági Egylet tagjainak segítségére szolgál. Aki ismerőseinek is kíván meghívót juttatni, az forduljon kérésével a lelkészi hivatalhoz.

Minden hó első vasárnapján az Istentisztelet után 12-1-ig vallás erkölcsi oktatás folyik a templomban egyetemi és főiskolai ifjainknak.

Az országgyűlés két házának ünnepélyes megnyitása alkalmával 1927 január 29.-én (szombaton) d. e. 10 órakor ünnepi Istentiszteletet tartottunk mi is, mint a többi felekezeti templomokban. Józán Miklós püspöki vikáriusunk, a Magyar felsőház tagja prédikált és imádkozott hazánk élete új korszakának s reméljük boldogabb jövődjének — hajnal — nyílásán. Imáját a vezércikkben olvashatják s elmondhatják utána hűveink ezért a szegény országért. Az öröm afelett, hogy a törvényhozás felsőházában egyházunk megkapta a régi törvényes képviselőt megnyilvánult nemcsak az egyes vezetők szívében, hanem a vidék unitáriuságában is. Vidéki egyházközségeink közül különösen megleghangu volt Hódmezővásárhely irásca üdvözlője; az egyházkör nevében Dimény Mózes felügyelőgondnok az egyházkör hivatalos köszöntését nyújtotta át. A budapesti eklézsia nevében dr. Gothárd Zsigmond h. államtitkár egyházgondnok üdvözölte Józán Miklós vikáriust, a felsőház tagját. Egyesek, jó barátok és munkatársak jókívánságai kísérték a kézzorítást, amellyel mi kértük őt, hogy mint eddig másutt is, a törvényhozás házában is olyan erővel munkálkodjék az élet boldogításán s abban a kézzorításban ígerte, — hogy egyházunkért s hazánkért fáradhatatlan leszen munkája. Isten segítse benne.

A karácsonyfa ünnepe még a következők adakoztak: Jahl Nándorné, özv. Rend Domokosné, Mihály Rudolfné és özv. Lipkay Arthurné. Az adományokat köszönjük és a Nőszövetség elnökségéhez juttattuk.

Kebli Tanács ülést tart a budapesti egyházközség presbitériuma Március hó 6.-án (vasárnap

d. u. 5 órakor) Ezt megelőzőleg Március 3.-án (csüförtök) d. u. 5 órakor a Gazdasági Bizottság, Március 5.-én (szombat) d. u. 5 órakor pedig a Hit (s Nevelésügyi Bizottságok tartanak ülést. A Kebli Tanács és a Bizottságok ülésének helye a lelkészi hivatal. Az üléseken a múlt évi számadás kerül felülvizsgálásra.

Bőji Istentisztelet tart Március 6-tól kezdve minden vasárnap d. u. 5 órakor a Misszió Ház lelkésze dr. Csiki Gábor a Koháry-utcai templomban. A bőji Istentiszteletek (6 vasárnapon át) egészen husvétig tartanak. Hideg idő esetén a templomot fűtjük. Ezen alkalmakkor lehetőséget akarunk nyújtani a templomba járáshoz azoknak is, akiket elfoglaltságaik — sajnos — a délelőtti templomozásról távol tartanak.

Március 15.-én hazánk függetlenségének és szabadságának emléknapján az Ifjúsági Dávid Ferenc Egylet ünnepélyt rendez a templomban. 15.-én (kedden) este 6 órakor tartják templomi estélyüket, amelyre, minden igaz magyarérzésű és hithű unitárius testvérünket meghívjuk.

Erdélyi Unitárius Naptár kapható korlátolt számban a lelkészi hivatalban. Ára 1 pengő. Aki szereti az »otthoni« erdélyi szellemi táplálékot, rendeljen belőle.

Halottaink Lőrinczy Józsefné, szül. Simó Mária 48 éves korában, január 12.-én Budapesten. — Jánosy Pál áll. el. iskola igazgató 51 éves korában, jan. 19.-én Szolnokon, Varga Ilona egy és fél éves korában febr. 1.-én Budapesten, Pál Ferencné, szül. Modrach Anna, Pál Ferencz nyug. tanfelügyelő, kebli tanácsnok felesége, febr. 1.-én és Tornycs Ödön 81 éves korában Rákospalotán meghalt. Arra a fájdalomra, amely a halottak nyomán az élők szívét beárnyékolja, vigasztalást kívánunk és kérünk a mi Atyánktól az ittmaradottaknak.

Csulak Károly talmácsi állomásfőnök, a fogaras nagyszabeni unitárius egyházközség szorvány gondnoka, január 21.-én, élete derekán meghalt. Felesége és 6 kis árvaja siratja. Isten nyugtassa a halottat s legyen az árva családdal.

Pécsett, február 6.-án (vasárnap) délelőtt tartott hűveinknek Istentiszteletet Józán Miklós püspöki vikárius. A reformátusok templomában nagyszámú közönség, köztük sok más vallású is, hallgatta az unitárius főpap igehirdetését. Urvacsorát, tekintettel a Pécsett nagy mérvet öltött influenzajárványra nem osztottak.

Jó az Isten. Ez a címe Ince Gábor ref. lelkész könyvének, amely nemrégén hagyta el a sajtót. A jó egyházi szónok beszédeinek legjavát adja ebben az igehirdetést szolgáló könyvben, amelyet szeretettel ajánlunk azoknak, akik az ígét olvasni s szeretik.

Nyugtázás Pál Ferencz ny. tanfelügyelő elhunyt hitvese emlékére 100 Pengőt adományozott a Dávid Ferencz Egyletnek. Köszönjük.

Egy 8 éves teljesen árva, kedves és szép unitárius leánykát ki fogadna örökbe? A leányka most egy szegény rokonánál, özv. Hegyi Lajosnénál (VII. Almássy-utca 8.) lakik. Érdeklődők itt is és a lelkészi hivatalban is kaphatnak felvilágosítást.

Az Unitárius Értesítőre 1926 évben előfizettek
Dr. Bognár Dénes, dr. Enyedi Róbertné, Hántler Ferencz, dr. Josopovich Istvánné, dr. Kozma Károly, Pap Mihály, Botár János, Gyarmathy Mózes, dr. Nyivedy Jenő, Albert János, ifj. Jánossy Pál, Lőrincy Sándor, Vitális Jenő, Kovács József, Gál András, Kiss Jakab, Fodor Gyula, Rediger Károly, dr. Urmösy Gyula, Gál Zsigmond, özv. dr. Nyirő Gézané, Takács Ferencz, Décsy Károly, Mózes András, Burján Ferenc, Péter József, Farakas Károlyné, Binder Emilné, Börödi Pál, Vargay Kálmánné, dr. Kovács Sándor, Barabás Dániel, Pálffy Gyula, Mikó József, Péterffy Lajcsné, Szabó Olga, Fejér Domokos, dr. Szinte János, Boros Julia, Gregorik János, Tiboldi Béla, Ranzenhofer Hugó, Gothárd Lajos, özv. dr. Költő Gáborné, Székely Ferencz, Pécsi Albert, Krieger Tamás, Kövendi Ferencz, dr. Telman Sándor, dr. Ormos Jenőné, Varga Jenő, Vidor Miksa, Gagyí Sámuel, Derzsi Zsuzsika, Heisemidtférek, Jisay János, dr. Héderváry Hugó, Pap József, Adám Gyula, Csiki András, Tóth Albert, László Miklós, Zoltán Emil, Jáhl Nándor, dr. Zsakó Gyula, Patakfalvy Lajos, Borbély Márton, Iszlay Dezső, dr. Gothárd Kálmán, Szabó Sándorné, Gegeczy László, dr. Tóth József, Tamás Miklós, dr. Mahler Sándor, Baka András, Szabó Ferencz, Fürst Antalné, Gábor, Dimény Mózes, dr. Gothárd Zsigmond, Faludr. Szentgyörgyi Ferencz, dr. Tóth György, dr. Mikó végi Áron, dr. Adám Dénes, dr. Dézsi Ferencz, Takács János, Mihály Sándor, Káldor Ede, Létay Gábor, Zaponel Ferencné, Szabó Dénes.

A „Bethlen Gábor Szövetség” tudományos és irodalmi szakosztálya nyilvános szakosztályi ülések keretében »A protestáns szellem hivatása a magyar nemzet életében« címmel előadásorozatot tart, melyre az érdeklődőket szívesen látja. Az előadások az evangélikus iskola dísztermében (IV., Sütőutca 4) minden hét szerdáján délután 6 órai kezdettel pontosan a következő sorrendben megtartanak: Február 23. Victor János ref. theol. tanár: A stockholmi világkonferencia. Március 2. Raffay Sándor ev. püspök: Mit köszön a világ a protestántizmusnak? Március 9. Sidó Zoltán közgazdasági író: Mit tehet a protestáns ember a szociális kérdés megoldása érdekében? Március 16. Puky Endre a képviselőház alelnöke: Mit tehet a protestáns ember a politikai küzdelem megnevesítése érdekében? Március 23. Lechnitzky Gyula tanár: A protestántizmus hivatása a nemzetnevelés és kulturpolitika terén. Március 30. Szabó Imre ref. lelkész: Az egyházak nemzetnevelői feladata. Április 6. Józán Miklós unit. püspöki vikárius: A protestántizmus teendői a nemzeti egység megteremtése körül. Április 20. Kuthy Dezső ev. egyet. egyház főtitkára: A protestántizmus jelenlegi helyzete a világon. Április 27. Göde Lajos ref. püspöki másodlelkész: Mit köszön a magyar nemzet a protestántizmusnak? Belépődíj nincs. Minden érdeklődőt szívesen látunk.

Felelős kiadó:
BIRÓ LAJOS.

Prém János szabómester

hitrokonoknak a napi árnál olcsóbban vállal bármiféle ruhavarrást, fordítást, tisztítást stb.

Lakása: Budapest, VIII., Vig-utca 33. sz.

„STUDIUM“

KÖNYVESBOLT

Budapest, IV., Múzeum-körút 21. szám.

Telefón: Nagyrészt erdélyiekből Telefon
186-87. alakult új vállalat 186-87

Szaktankönyvek, szépirodalmi, egyházi és egyetemi tankönyvek raktára. Beszerez és szállít minden kapható külföldi és belföldi könyvet és folyóiratot. Vidéki megrendeléseket gyorsan és gondosan elintézik.

Kitüntetve 1903-ban és 1925-ben.

FÜRSZT ANTAL

divat és orthopéd cipész

Budapest, X. Százados-ut 21 szám.

Javításokat pontosan készítik. Levélhívásra azonnal jövök. Hitrokonoknak jutányos ár.

Rigó Ferenc

szobafestő és mázolómester

Hitrokonoknak a napi árnál olcsóbban vállal úgy szobafestést mint mázolást.

Levelező-lap hívásra azonnal jövök.

PESTERZSÉBET, JÁNOS-UTCA 66 SZÁM.

Kádakat

Puttonyokat

Boredényeket

Mezőgazdasági szerszámokat

Tragacsokat

Kocsirészeket

készítünk

Budapest, V., Kálmán-u. 21. Telefon: 5-34.